

متن پرسش

با عرض سلام و خدا قوت خدمت جنابعالی خداوند در قرآن می فرماید ما رسولی از خودتان فرستادیم تا آیات الهی را بر شما تلاوت نماید و شما را تزکیه کند و کتاب و حکمت به شما تعلیم نماید. سوال این است که منظور از این حکمت چیست؟ اولاً حکمت عملی نمی تواند مورد نظر باشد چون تعلیم حکمت در ایه مورد نظر بعد از این است که تزکیه شدند ثانیاً تعلیمی است مانند کتاب ثالثاً غیر از قرآن و کتاب است. رابعاً باید مانند کتاب توسط پیامبر تعلیم داده شده باشد و موجود باشد. و این که عده ای در رد فلسفه می گویند این فلسفه یونانی است و ما به فلسفه یا حکمت قرآنی نیاز داریم نمی تواند درست باشد چون خود قرآن حکمت را غیر از قرآن بیان نموده است. با تشکر و ارزوی توفیق روز افزون برای جنابعالی

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام ظاهراً با رعایت احکام الهی و تدبّر در قرآن و دقت در معارف قرآنی جان انسان آماده می شود تا خداوند یک نحوه بصیرت و شعور خاصی به انسان بدهد و خودش در قرآن می فرماید: «يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَ مَنْ يُؤْتِ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا» یعنی به هرکس حکمت داده شود خیر کثیر به او داده می شود به این معنا که عده ای خاص مفتخر به حکمت می شوند. این عده بوده اند که متوجه شدند گمشده ی خود را در فلسفه می توانند بیابند، در واقع علمایی مثل علامه طباطبایی و حضرت امام و آیت الله مطهری در فلسفه به دنبال حکمتی بودند که خداوند به صورت اجمال به قلب آن ها متجلی نمود و مصداق آن را به صورت تفصیل در فلسفه یافتند و آنچنان آن حکمت را به تفصیل در آوردند که امروز شما با حکمت متعالیه ای روبه رو هستید که مبین سخن انبیاء می باشد اساساً فیلسوف نمی تواند مقلد باشد ولی حقیقت را در هر جایی که باشد می شناسد. موفق باشید